

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.18/2024/14.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. június 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A rongálás büntette miatt I. r. vádlott ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. március 7. napján kihirdetett Kb.I.3/2023/35. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500.- (ezerötszáz) forintra enyhíti. A 300.000.- (háromszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi fogházbüntetés lép. Az összesen 300.000.- (háromszázezer) forint megfizetésére 20 (húsz) havi részletfizetést engedélyez. Egy havi részlet összege 15.000.- (tizenötezer) forint. Az első részlet az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap 15. napjáig, az ezt követő részletek minden hónap 15. napjáig esedékesek. Egyetlen részlet elmulasztása esetén az egész összeg esedékessé válik és a pénzbüntetésből hátralévő részt kell szabadságvesztésre átváltoztatni.

A Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.56/2023. szám alatt bevételezett 16. sorszám alatti bűnjel lefoglalását megszünteti és a bűnügyi iratokhoz csatolását, míg a 17. sorszámú bűnjel lefoglalásának megszüntetése mellett a megsemmisítését rendeli el.

A vádlottat az eljárás során felmerült helyesen 422.144 (négy százhuszonkettőezer-egyszáznegyvennégy) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. március 7. napján kihirdetett Kb.I.3/2023/35. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett, nagyobb kárt okozó rongálás büntetében, ezért 200 napi tétel napi tételenként 2500 forintösszesen 500.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az elsőfokú bíróság kötelezte a vádlottat a sértett részére polgári jogi igény címén 1.069.000 forint, valamint a NAV illetékbevételei számlájára 64.140 forint illeték megfizetésére. A katonai tanács rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről, és azok egy részének megszüntetését, másoknak a bünyügyi iratokhoz csatolását, míg további bűnjelnek a kiadását rendelte el. Kötelezte a vádlottat 449.941 forint bünyügyi költség megfizetésére.

[2] A katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője három munkanap gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést, elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.338/2024/3. számú átiratában a védői fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a releváns és elérhető bizonyítékokat megvizsgálta, azokat értékelte, és a vádlott tárgyaláson előadott védekezésével szemben – mérlegelés alapján – állapította meg az ítéleti tényállást. Álláspontja szerint a tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. Utalt arra, hogy a katonai tanács okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, kitartó szándékára és bűnösségére, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is. A fellebbviteli főügyészség az enyhítő körülmények köréből mellőzni indítványozta a vádlott büntetlen előéletére történő utalást, mert az az ő esetében alkalmazási feltétel. Enyhítő körülményként indítványozta ugyanakkor megállapítani az időmúlást, az elkövetés óta eltelt hároméves időtartamra figyelemmel. Súlyosító körülményként indítványozta értékelni a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát.

[4] A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a törvénnyel első ízben összeütközésbe került vádlott esetében indokoltan alkalmazta a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezést, és szabott ki vele szemben pénzbüntetést. E büntetés napi tételszáma tükrözi a cselekmény tárgyi súlyát, míg az egy napi tétel összege tükrözi a vádlott egyéni anyagi teherbíró képességét. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései is megfelelnek a törvényi előírásoknak. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét – a bűnösségi körülmények számbavételét követően – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[5] A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben az elsőfokú ítélet ellen felmentés, illetve enyhítés érdekében bejelentett indítványait fenntartotta. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az eltérő nyomozati és tárgyalási vallomásokra figyelemmel a vádlotti állításokat következetlennek tartotta. Álláspontja szerint a katonai tanácsnak inkább a nyomozati vallomás körülményeit kellett volna vizsgálni, így azt, hogy a kihallgató hatóság tekintetében a hatáskör és illetékesség adott volt-e, valamint a vádlott azon védekezését, hogy a rendőrségen a hosszú tortúra miatt, illetve annak további elkerülése érdekében a korábbi szilárd álláspontját feladta. Utalt arra a védő, hogy a vádlottal szemben korábban még nem folyt büntetőeljárás, laikusként történt a kihallgatása, valamint, hogy Tanú1 vallomása is megerősítette, hogy lánya hosszú időn át volt benn a rendőrségen, majd amikor kijött, sírva mondta el, hogy nem bírta a több órán át tartó kihallgatást és ezért tett beismerő vallomást. A védői álláspont szerint ugyanezt támasztja alá az a vádlotti nyilatkozat, hogy a kihallgatást követő napon védence az alakulat jogi tisztjének és előjárójának is jelezte, hogy a rendőrségi eljárás során olyan szorításban volt, amely a valóságot nem fedő vallomás megtételére készítette. A védő beadványában sorra vette az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokat, mintegy bemutatva, hogy azoknak az elsőfokú ítélet indokolásában rögzítettektől eltérő értékelése is lehetséges. Így sértett1 vallomása kapcsán kifejtette, hogy nem fogadható el az az álláspont, hogy a vádlott egyfajta féltékenységből követte el a bűncselekményt, mert éppen I.r. vádlott számolta fel a sértettel a kapcsolatát. Tanú2vallomásával kapcsolatban kifejtette, hogy az ő állítását a telefonjában található adatok támasztották volna alá, azonban ezen adatok kimentése dokumentálása nem történt meg. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a kamerafelvételen az elkövető által viselt kapucnis felsőt a vádlottéval azonosította, mert a kettőnek a színe nem egyezik.

[6] Kifogásolta a védő, hogy Tanú1, illetve Tanú2k vallomása alapján nem történt meg annak ellenőrzése, hogy a vádlott az igen rövid, néhány perces távolléte alatt eljuthatott-e a sértett házáig, illetve onnan visszatérhetett-e. Utalt arra, hogy egyik tanú sem számolt be arról, hogy I.r. vádlott bármilyen eszközt, festéket, üveget vitt volna magával. Jellegzetes szagra a tanúk nem emlékeztek. Kifogásolta a védő, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként fogadta el a helyszínen talált papírtörölt és a fenyegető üzenetet tartalmazó papírlapot. Álláspontja szerint azonban a papírtörölt egyedileg nem azonosítható, míg az üzenetet hordozó papírlap csak akkor lenne terhelő bizonyítéknak tekinthető, ha írásszakértői vélemény erősítette volna meg. Utalt arra, hogy a vádlott lakásán lefoglalt festékek közül csak néhány egyezett meg a sértett gépkocsijának lelocsolásához felhasznált festékekkel. Ez sem jelent azonban egyedi beazonosítást. A védői érvelés szerint az elsőfokú bíróság egyáltalán nem foglalkozott azzal, hogy mindhárom elkövetés a vádlotthoz köthető-e, mivel attól, hogy egy cselekmény kapcsán bebizonyosodik a vádlott cselekvősége, még nem biztos, hogy mindhármat ő követte el. Utalt továbbá arra, hogy a kérdéses időben a vádlott keze sérült volt, kérdéses, hogy egyáltalán ki tudta-e fejteni a terhére rótt cselekményt. Beadványában indítványozta egyéb tanú tanúkenti kihallgatását, az alakulattól jelenléti ív beszerzését, igazságügyi írásszakértő kirendelését és a nyomozás során lefoglalt levelek, üzenetek összehasonlító vizsgálatát. Indítványozta továbbá védence igazságügyi pszichiátriai és pszichológiai vizsgálatát és szakvélemény beszerzését a vádlott személyiségszerkezetére, különösen konfliktuskezelésére vonatkozóan.

[7] A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését és az írásbeli indokolásban foglaltakat fenntartotta. Felhívta a figyelmet arra, hogy védece a rendőrségen lényegében csak egy nyilatkozatot tett, nem pedig egy vallomást, és ebbe a kihallgató rendőrök bele is nyugodtak, nem hallgatták őt ki részletesen. Ezek olyan körülmények, amelyek kétséggé teszik beismerésének hiteltérdemlőségét. Kitért a védő arra is, hogy a vádlottat szerelemföltés nem vezethette, hiszen szakított a sértettel. A híváslisták is kölcsönös hívásokat tartalmaznak, védece részéről nem volt egyoldalú zaklatás. A vegyész szakértő által beazonosított festékek csupán egyetlen elkövetéshez kapcsolódnak, ugyanakkor a két cselekmény a felhasznált festék különböző minőségén keresztül nem köthető össze a vádlott személyével, amit ellentmondásként értékelt. Hiányolta a védő a pszichológiai, pszichiátriai vizsgálatot, amely megállapíthatta volna, hogy a vádlottnak nincsenek dühkitörései, kirobbanó cselekményei. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel. Másodlagos indítványával kapcsolatban előadta, hogy az alakulat ismeri az ügyet, és finom jelzést kapott a vádlott arra vonatkozóan, hogy bűnösség megállapítása esetén méltatlansági eljárást indítanak ellene. Utalt továbbá a védő arra, hogy az elsőfokú ítéletben kiszabott pénzbüntetést a vádlott csak szülői segítséggel tudja megfizetni.

[8] A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, nem akart a barátságon kívül más kapcsolatot a sértettel. Megjegyezte, hogy a sértettnek is volt kulcsa az ő lakásához. Előadta továbbá, hogy ha marad az elsőfokú bíróság által kiszabott ítélet, akkor méltatlansági eljárás indul vele szemben.

[9] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Ebből következően a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[10] Az eljárási szabályok megtartásával kapcsolatban megállapítható, hogy a katonai tanács a lényeges perrendi szabályokat betartotta. A vádirat beérkezését követően a törvényes határidőn belül előkészítő ülést tűzött ki, majd miután a vádlott nem tett beismerő nyilatkozatot, tárgyalásra tért át. A vádlott és a tanúk kihallgatása, valamint a szakértő meghallgatása során törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott, és az ügy egyéb bizonyítékait is a jogszabályban előírt módon tette a bizonyítás anyagává.

[11] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a 2023. október 10-ei napról készült tárgyalási jegyzőkönyv sem a vádlott édesanyja, Tanú1, sem a leánya Tanú3kénti kihallgatásánál nem tartalmazza ezen hozzátartozói minőségüket. Megállapítható ugyanakkor, hogy ezen családi kapcsolatukra is figyelemmel a kioktatásuk szabályszerűen megtörtént, így vallomásaik felhasználhatóak voltak. Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a 2024. január 16-i tárgyalási napról készült jegyzőkönyv, az igazságügyi vegyész szakértők esetében

a hamis szakvéleményadás törvényes következményeire történt kioktatás után nem tartalmazza a szakértőknek a figyelmeztetésre adott válaszát. Megállapítható ugyanakkor, hogy a katonai bíró amikor a vádlott elé tárta az igazságügyi szakértői véleményt, ezzel azt szabályosan a bizonyítás anyagává tette. A védő részletesen nem fejtette ki, de utalt arra, hogy a vádlottal szemben nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó hatóság járt el. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy sértett1 feljelentése alapján a nyomozás ismeretlen tettes ellen indult a Balatonalmádi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán. A bizonyítékok összegyűjtését követően a gyanúsított kihallgatás során tisztázódtak a gyanúsított személyi körülményei, így az első gyanúsított kihallgatást követően a bűnügy áttételre került a Győri Regionális Nyomozó Ügyészségre. A Be. 375. § (4) bekezdésében foglaltak szerint kése delmet nem tűrő esetben bármely nyomozó hatóság végezhet eljárási cselekményt, köteles azonban erről a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó hatóságot haladéktalanul tájékoztatni. A Be. 700. § (4) bekezdésében foglaltak szerint, ha a katonai büntető eljárás hatálya alá tartozó bűncselekményt nem katonai nyomozó hatóság észleli, vagy nem katonai nyomozó hatóság szerez ilyen cselekményről tudomást, a Be. 375. § (4) bekezdésében meghatározott eljárási cselekmények elvégzéséről az ügyészséget haladéktalanul tájékoztatja. Megállapítható, hogy az ügyben a törvényi feltételek teljesültek, így megállapítható, hogy a Balatonalmádi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya által folytatott, majd a Győri Regionális Nyomozó Ügyészségen tovább folytatott nyomozás törvényessége a fentiek szerint nem kifogásolható.

[12] A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. A nyomozás során első gyanúsított kihallgatásakor kezdetben tagadott, majd a bizonyítékok elétárását követően úgy nyilatkozott, hogy „a gyanúsításban szereplő bűncselekmények elkövetését elismerem, minden úgy történt ahogy ott szerepel. Nem kívánok részletes vallomást tenni, úgy gondolom elegendőek a bizonyítékok.” Később a folytatódó nyomozati vallomásaiban tagadta a bűncselekmény elkövetését. Korábbi beismerésével kapcsolatban a nyomozás során és a tárgyaláson is azt a magyarázatot adta, hogy azért ismerte el a bűncselekmény elkövetését, mert több órás kihallgatás során megtört, és szabadulni akart ebből a helyzetből.

[13] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott védekezésével szemben a nyomozás során tett, majd visszavont beismerő nyilatkozata, sértett1, tanú2, Tanú1 és Tanú3k vallomásai, az igazságügyi vegyész szakértői, az igazságügyi nyomszakértői és igazságügyi műszaki szakértői vélemény, a rendelkezésre álló kamerafelvételek, valamint a tárgyalás anyagává tett egyéb – okirati – bizonyítékok és tárgyi bizonyítási eszközök alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete [12] bekezdésétől a [37] bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott tagadását, védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Nem tévedett, amikor nem fogadta el a vádlott által tett tagadó vallomás megváltoztatásának magyarázataként azt, hogy a kihallgatás időtartama és körülményei miatt megtört, és ezért tett beismerő vallomást. Ezt a magyarázatot sem a kihallgatás, sem a rendőrkapitányságon való tartózkodás időtartama, sem a kihallgatás körülményei nem indokolják. Megállapítható ugyanakkor, hogy a vádlott bűnösségét nem csupán a beismerő vallomás, mint közvetlen bizonyíték, hanem számos közvetett bizonyíték is alátámasztotta. A sértett sérelmére elkövetett egyes rongálási

cselekményekhez kapcsolódóan a rendőrség a helyszínelés során a lehetséges bizonyítékokat begyűjtötte, így a leöntéskor használt festéket, az eltépett papírlapon lévő fenyegető tartalmú szöveget, valamint az ahhoz tartozó papírtörlet darabot. Egy másik szálon elindulva, a rendőrség a VÉDA-kapuk felvételeit felhasználva próbálta kiszűrni a lehetséges elkövetőt. Így szűrte ki egyrészt Tanú1, másrészt tanú2 autóját, és mindkét autóval kapcsolatban az derült ki, hogy azzal a tulajdonosaik, kérésére a vádlottat szállították a bűncselekmény elkövetésének közelébe. A célhoz történő szállítást sohasem kérte, hanem oda mindig egyedül ment és ott csak néhány percig tartózkodott. Ebben az időben mindig kapucnis felsőrészt viselt. I.r. vádlott ilyen módon történt képbe kerülése miatt elrendelt házkutatás során pedig a bizonyítás két szála összekapcsolódott, mert a szakértői vélemény alapján bebizonyosodott, hogy a vádlott háztartásában is található olyan festék, amellyel a sértett autóját lelocsolták, illetve találtak a lakóhelyén olyan törlekendőt, amelynek darabja az elkövetés helyszínén is megtalálható volt. Ezek ugyan önmagukban nem egyedi bizonyításra alkalmas bizonyítékok, de alkalmasak arra, hogy erősítsék a továbbiakat, így azt, hogy a helyszínen lefoglalt fenyegető szöveget tartalmazó papírdarab további részeit szintén megtalálták a vádlott lakásán, és az egyedi azonosításra alkalmas, a nyomszakértői vélemény alapján egyazon A/4-es papírlap összeilleszthető darabjai. A sértett által felszerelt biztonsági kamera által rögzített képen egy kapucnis felsőt viselő alak látható a bűncselekmény elkövetőjeként, és a vádlott a sértett részére küldött fenyegető tartalmú levél feladójaként személyében beazonosításra került. A postai biztonsági kamerafelvétele által, és az alakulat által küldött átírat folytán megdőlt az a vádlotti védekezés, hogy a kérdéses napon el sem hagyhatta szolgálati helyét. Az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok olyan zárt logikai láncot alkotnak, amelyre figyelemmel megalapozottan rögzített a vádlottra nézve terhelő történeti tényállást. Ezért az elsőfokú katonai tanács ítélete indokolásában helytállóan hivatkozott arra, hogy az ügyben további bizonyítás szükségtelen. Kétséget kizáróan megállapított történeti tényállásra figyelemmel a másodfokú bíróság sem látta szükségesnek további bizonyíték beszerzését, és a védőnek a bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványait elutasította.

[14] Összességében megállapítható, hogy a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[15] Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor I. r. vádlott bűnösségét a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett nagyobb kárt okozó rongálás büntetében megállapította. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet [38]-[45] bekezdésében kifejtett jogi álláspontját.

[16] A Győri Törvényszék ítélete [47] és [48] bekezdésében sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Helytállóan hivatkozott azonban a fellebbezési főügyészség arra, hogy a vádlott esetében a büntetlen előélet enyhítő körülményként nem értékelhető, mivel az alkalmazási feltétel, ezért a másodfokú bíróság arra utal, hogy I. r. vádlott a jelen cselekményig még nem került összeütközésbe a törvénnyel, a

terhére rótt bűncselekményt nem szolgálati viszonyával összefüggésben követte el. Szintén a vádlott javára kell értékelni a büntetési tétel felső határát meghaladó tartamú időmúlást. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a cselekmény tárgyi súlyára, a vádlott alanyi bűnösségének fokára, továbbá a büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel lehetőséget látott a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetés napi tételszáma arányos a cselekmény tárgyi súlyával, azonban a katonai tanács a vádlott jövedelmi viszonyaihoz képest eltúlzottan állapított meg a napi tétel összegeként 2500 forintot. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1500 forintra enyhítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az összesen 300.000 forint pénzbüntetés is megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[17] Az ítéltábla a törvényszék katonai tanácsával egyezően a pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján.

[18] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú katonai tanács a bűnjelekről történő rendelkezés során elmulasztott rendelkezni a 17. sorszám alatti daktiloszkópiai nyomról, ezért a rendelkezést pótolva, annak megsemmisítését rendelte el a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a törvényszék katonai tanácsa nem megfelelően rendelkezett a 16. sorszám alatti borítékban található kézzel írott levél tekintetében, amikor annak megsemmisítését rendelte el. Ezért az ítéltábla ezen lényeges, papír alapú bizonyítéknak a bűnügyi iratokhoz csatolását rendelte el.

[19] Számítási hibát vétett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat a rendelkező részben írt bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság, azt korrigálva, I. r. vádlottat az eljárás során felmerült, helyesen 422.144 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[20] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb – a további bűnjelekre, a polgári jogi igényre és az illeték megfizetésére vonatkozó – rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[21] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2024. június 28.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.3/2023/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.18/204/14. számú ítélete folytán I. r. vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással 2024. június 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. június 28.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..